

[Peter Nielsen.]

gerne være med til at animere til en forøget privat opsparing, hvorved man kunne undlade at opkræve så stort et kasseoverskud. Vi har heller aldrig fået så mange opsparingsordninger som under de socialdemokratiske regeringer. Vi vil gerne fortsætte, men vi nærer tvivl om, hvorvidt der virkelig kan laves ordninger, som kan fremme den private nyopsparing uden at skulle præmiere gammel kapitaldannelse. Vi må imidlertid nu se på den betænkning, et sagkyndigt udvalg kommer med, men for store forventninger skal man ikke stille dertil. Det er dygtige folk, der har siddet i det udvalg, men det er noget af en håbløs opgave, man har sat dem på, så bjerget vil nok kun barsle med en mus.

Mens jeg hidtil mest har beskæftiget mig med buketens rod og stilk, er det måske også værd at betragte den anden nye blomst, annonceafgiften. Ja, den vinder vi jo ingen pressetække på; det er jo også betænkeligt at fortrædige den syvende stormagt, men det er dog værd at gøre opmærksom på, at det for så vidt kun er et skatteprivilegium, man her ophæver. Vil næringsdrivende f. eks. udsende en forretningstryksag, er den i dag belagt med 9 pct. oms, som i øvrigt nu foreslås forhøjet til 10 pct. For dagbladsannoncer, der i dag er skattefrie, betyder de 10 pct. blot en ligestilling. Tager man en oplysende pjece, f. eks. den, hvor den højtærede statsminister går og tænker, er også den belagt med 9 pct. oms. Det er der ikke noget at sige til — den er pengene værd; men optages den som annonce, er den skattefri, for så vidt forslaget her ikke gennemføres. For øvrigt har pressen jo ikke noget imod merværdiafgiften, som jo også forudsætter skat på dagblade.

Buketten indeholder også et nyt forslag til udskrivningslov, der ikke giver lettelser som det oprindelige forslag, som nu er blevet optaget af det ærede medlem hr. Poul Møller. Det nye forslag giver dog lettelser, omend kun for folk med jævne indtægter eller med børn. Men vi har altså nu 2 forslag. Der kan måske siges en del pudsigheder om dette. Det ærede medlem hr. Foged har jo nærmest fremstillet det således, at først fremsætter den højtærede finansminister et forslag, så hører han mig holde en anbefalingstale for det, og så

tager ministeren forslaget tilbage — hvorefter det ærede medlem hr. Foged er med til at ville have forslaget opretholdt.

Ja, vi kan jo godt fortsætte med pudsigheder. Også jeg kan citere Folketings-tidende, nemlig det ærede medlem hr. Fogeds udtalelse, da det første udskrivningslovforslag var til behandling; det står i Folketings-tidende for 1964-65, sp. 1313 — tallet er selvfølgelig en tilfældighed. Her siger det ærede medlem:

„Det vil af mit indlæg fremgå, at finansministeren har fremsat et lovforslag med så få og så små ændringer, at folketinget burde sende lovforslaget retur med besked om at udarbejde et nyt. . .“

Så tager finansministeren lovforslaget tilbage, og derefter er det ærede medlem med til at optage det. Jeg siger ikke dette for at harcelere — jeg ved godt, at det er optaget ud fra betragtningen: hellere få smuler end slet intet brød — men blot for at vise, hvor pudsig tilværelsen kan være også i dette højerværdige ting.

Men grunden til det nye forslag er jo velbekendt. Det første forslag forudsatte, at merværdiafgiften blev gennemført samtidig, og skal forslaget nu opretholdes, må det betyde, at der skal et par blomster mere i buketten. Men er den ikke stor nok i forvejen? Det er klart, at når vi forhåbentlig snart får den nye afgiftsform, skal buketten visne, og der er samtidig mulighed for direkte skattelettelser.

Mit parti er som sagt villigt til at forhandle om disse forslag, og selvfølgelig kan buketten bindes om, men skal dette ske, er der to ting, vi vil lægge meget stor vægt på: den sociale balance må ikke forrykkes — i hvert fald ikke i nedadgående retning — og slutsummen må nødvendigvis ændres. Et betydeligt kasseoverskud må blive resultatet; ellers kan befolkningen nemt blive ramt på en hårdere og mere følelig måde. Og hvad der kan bevirke arbejdsløshed, vil mit parti modsætte sig.

Befolkningen har modtaget denne buket med fatning og forståelse — nogle vil måske sige apatisk — men jeg tror, de fleste nu gerne snart vil vide besked om, hvad der skal ske, og hvilke ændringer man kan forvente. Selvfølgelig skal forslagene ikke jaskes gennem det høje ting, selv om vi før har vedtaget afgiftslove på en weekend.